

"Gullbranddalen" 6 mai 1920
Maihaugen og filmselskapet
„Scandia“.

Et interview med direktør Dreyer.

— Hvorledes liker direktøren sig oppe paa Maihaugen? spør jeg journalisten, forfatteren og direktøren hr. Dreyer.

— Udmerket! Og jeg synes det er en prægtig samling. Det jeg forresten mest beundrer er, at man saa fuldstændig har kunnet undgaa at lave samlingen med schematiske opstillinger. Det er jo hele hjem deroppe!

— Og nu skal de gaa igang med filmningen?

— Ja, om nogen dage. For tiden holder vi paa med forberedelserne. Det er elektrikerne som idag er i arbeide. Der skal nemlig lægges lange, lange ledninger fra elektricitetsverket hen til Bjørnstad.

— Kulisser?

— Kulisser?? Nei unge mand, det arbeide slipper vi. Det er forresten et usedvanlig tilfælde, at der staar en prestestue fra 1650.

Men det er likevel meget stræv, et slit uten like. Husk paa, det at lage en film er at sætte et ikke saa ganske litet maskineri igang. En film bestaar nemlig av ti tusen detaljer, og hver detalj har i virkeligheten saa stor en betydning, at er ikke den aller mindste ting i orden saa klikker og stanser det hele.

— Hvormange av selskapet befinder sig her for øieblikket?

— 7 ialt, fotografen hr. Schneevogt og sekretæren hr. Hilmors, iberegnet.

Vi ligger her nu for at faa bragt alt i orden til skuespillerne kommer. Lysanlægget maa da være fuldt færdig, interiørene helt istand. Desuten arbeider vi med at finde de landskapsprospekter som vi maa ha for uteoptagelsen.

— Statister?

— Ja, det skal vi og engagere, 70 ialt. Det blir kanskje ikke saa lett at faa fatt i de vi kan ha bruk for. De ældre statister maa nemlig ha langt, naturlig skjæg, og ingen av disse folk skal benytte sminke. Men desforuten maa vi tilveiebringe dyr, navnlig heste. For at De kan forstaa, hvor alvorlig vi gaar tilverks, fortæller jeg, at de heste som vi kan benytte under optagelsen maa ha lang naturlig man, lange haler og hasehaar.

— Naar kommer saa skuespillerne?

— De som skal ha de 3 hovedroller indtræffer 5. mai.

— Hvilke navne?

— Fru Carlberg, Stockholm, spiller hovedrollen i «Prestekonen». Frøken Greta Almroth — — — ? ? ?

— Ja, det er virkelig hende. Hun er sandelig baade søt, dygtig og talentfuld. De husker hende kanske som Stormyrstøsen?

(Om jeg gjør!)

Einar Rød, Nationalteatret, indehar den 3. hovedrolle.

— De øvrige skuespillere?

— Ja, vi har engagert 2 fra Bergens scene, nemlig Ivarson og Lorents Thyholdt, og har haap om at Gustav Thommassen fra Nationalteatret blir med. Desuten skal Emil Helsingren, Folketeatret, og fru Mathilde Nielsen, Det nye teater, medvirke.

— Det er jo Kristofer Jansons «En Prestekone» som skal spilles?

— Ja, men husk at skrive at det da ogsaa er et norsk stykke, ikke dansk. Egentlig er det et lystspil; men slutningen er alvorlig nok.

Vi skal imidlertid opta to kulturhistoriske films ogsaa. Den ene omhandler bygningsskikkens utvikling i Norge, — i den anden skal vi fremstille livet paa Bjørnstad omkring 17. hundretallet.

Jeg maa imidlertid si, at straks jeg indledet forhandlinger med De Sandvigske samlinger om at faa benytte Maihaugen, blev jeg glad overrasket ved den forstaaelse og den imøtekommenhet, man viste saken. Det er ikke saa almindelig at filmfolk finder en saa utstrakt hjelpsomhet som jeg har fundet her. Og hvis det lykkes, nu, at naa det, jeg har sat mig som maal, nemlig at fremstille en norsk film fra det 17. aarhundrede i de absolut korrekte kulturhistoriske omgivelser, og i et sandfærdig historisk miljø, saa er jeg mig bevisst, at jeg maa dele æren med De Sandvigske samlinger.

Askeladden.